

Nagy utazás, avagy Baár-Madas 2012

Magyarország egy olyan ország, amely minden kiránduláskor tud újat és érdekeset mutatni magából. Az utazás keretein belül lehetőségünk nyílt bővebben, részletesebben megismerni az ország fővárosát és nevezetességeit.

Minél jobban teltek a napok, annál nagyobb izgalommal vártuk az indulást, melynek időpontja szerda reggel (november 7.) volt. Csapatunk fél nyolckor találkozott az asztélyi határátkelőnél. Kisebb csoportokat alkottunk egy kísérő tanár vezetésével. A határon ezt a beosztást megtartva keltünk át. A busz már várt bennünket a határ túloldalán, majd amikor már mindenki átkelt a határon, kezdetét vette a nagy utazás. Az út során beiktattunk néhány megállót. Vidámságunkról árulkodtak a dalok, illetve az ifis énekek, melyeket az út során énekeltünk a buszon. Voltak, akik pihenéssel töltötték az időt, hiszen erőt kellett gyűjtenünk a ránk következő napok programsorozataira. Kellőképpen elfáradva kora délután értünk a Baár-Madasba. Ekkor még a diákoknak óráik voltak, viszont a fogadó diákokkal összegyűltünk, és Felső Tímea tanárnő ismertette velünk a tervezett programokat. Ezután Tombor László igazgató úr köszöntött bennünket, és jókívánságait fejezte ki ott töltött napjainkra. Megismerkedtünk a fogadó diákokkal, kikről érdekes témakörökön keresztül tudhattunk meg több információt, ismerhettük meg személyi értékeiket. Mindezek után tartottunk egy próbát, amikor is az énekeket gyakoroltuk együtt a Baár-Madas-os diákokkal. Kisebb szünet után egy táncházban vettünk részt, melyet Szanyó Gábor, az iskola egyik diákja tartott számunkra. Ezt követően hazaindultunk a fogadó családdal.

Másnap már a nap elején kezdetét vette a tartalmas programsorozat. Egy reggeli tornának tökéletesen megfelelő városnézés indította a napot. A kellemes séta után a Parlament felé vettük az irányt, ahol sok érdekességet jegyeztünk meg az épülettel kapcsolatban. Mivel már teljesen belelendültünk a történelem különös eseményeibe, ezért egy igen fontos történelmi múzeumban gyarapítottuk ismereteinket: a Terror Házában. Ezután egy kiadós ebéd várt minket a Baár-Madasban. Egy szerény pihenő után közös faültetésre került sor a két iskola diákjainak részvételével, ezzel is építve a közösséget: cseresznyefákat ültettünk az iskola kertjében. A mozgalmas faültetés után ismét lehetőségünk nyílt várost nézni, illetve találkozni a fogadó családdal. Este csapatunk az Operett Színházba ment, ahol a Rómeó és Júlia című darabot adták elő. A darab bár sokáig elhúzódott, mégis mindenki elégedetten tért "haza" a nap végén.

Péntek reggel a Baár-Madasban találkoztunk újra, ahol Tímea tanárnő körbevezetett minket az iskola épületében. Láthattunk diákok által készített szemléltetőket, fényképeket, melyek a két iskola korábbi kapcsolatáról tanúskodtak. Ezt követően az Állatkertbe mentünk, ahol egyrészt egyedi és különleges állatokat láttunk, másrészt egy kisebb biológiaórán vehettünk részt a Baár-Madas egyik biológiatanárnője jóvoltából. Elmondta többek között, hogy a korai juharfa leveleiből kinyert nedvet a vegyiparban, festékanyagok előállításában hasznosítják; a hársból teát és mézet készítenek. Érdekességként szolgált, hogy a tölgyet az oroszok szent fának tekintették, napjainkban is a kitartást jelképezi. A bükkfa tökéletes anyag a rovásíráshoz, valamint a bükk szóból származtatják a betű szót is.

A kalandokkal teli állatkerti séta után a Szépművészeti Múzeumba indultunk tárlatlátogatásra. A képek művészsége és kidolgozottsága lenyűgöző volt. Érdemes megemlíteni Waldmüllert, kinek festészete egyedi, mivel igyekezett szépet és jót festeni, képei mégis visszatükrözik a szegénység és a nélkülözés motívumait. Kiemelkedő alkotás még Stuck „A szfinx csókja” című képe, melyben egy sokakat foglalkoztató kérdésre keresi a választ: a férfi vagy a nő a domináns személy? A válaszon elgondolkodhattunk a városligeti séta közben, mely különlegesen nyugtató volt késő délután a kellemes napsütésben. A jóleső pihenő után érkezett a várva várt pillanat: előadhattuk műsorunkat a Schweitzer Albert Szeretetotthonban. Az időseket énekekkel, verssel, színdarabokkal, illetve tánccal

köszöntöttük, majd egy kicsit beszélgettünk velük az otthonban töltött időről, családjukról, egészségükről. Látszott a tekintetükben, hogy örültek a műsornak és annak, hogy foglalkoztunk velük. A búcsúzás sajnos hamar elérkezett. A nap hátralevő részét a fogadó családdal töltöttük.

Szombat reggel is egy szép napos reggelre ébredtünk. A Széll Kálmán téren találkoztunk, majd a Várnegyedben tartottunk városnézést. A Halászbástyáról nagyon szép, bár kissé ködös panoráma tárult elénk. Ezzel az érzéssel mentünk a Mátyás templomba. Az idegenvezető elmondta, hogy előzménye a Szent István király által épített Szent Boldogasszony-templom volt. Építése óta többször újjáépítették más és más stílusokban: román, reneszánsz, barokk, ma gótikus stílusúra. A történelem folyamán sok fontos eseménynek adott helyszínt, mint például Károly Róbert megkoronázása 1309-ben, vagy Nagy Lajos esküvői. 1541-ben a törökök kezére került, viszont Mátyás korában a vár védelmet nyújtott az udvarnak és a templomnak is egyaránt. 1867-ben Ferenc Józsefet is itt koronázták meg, aki felújíttatta a templomot.

Az oltáron Szűz Mária látható, fején a Szent Korona másolatával. Szűz Máriát a templom és vár védőszentjének is tartották. A templom jelenlegi magassága a 14. századtól vált véglegessé. Ezeket a tényeket látva nyugodt szívvel elmondhatjuk, hogy a templom tartalmas múltra tekint vissza.

Az ismertető beszámoló után a Nemzeti Galéria volt a következő állomásunk. Itt Munkácsy Mihály képeivel ismerkedtünk meg. Ő az a festő, akinek az életében mind a két véglet megtalálható: a nyomortól az arisztokráciáig. Első képe a Húsvéti locsolkodás, mely mozgalmas kompozíció. A drámai egyszerűségben észrevehető az erőteljesség. A Siralomház az első olyan kép, mely a világhír felé vezeti Munkácsyt. Élénk színeket először a Párizsi szobabelső című kép megfestésénél alkalmaz. Híres festményei közé tartozik még többek között A köpülő asszony, mely drámai erejű alkotás.

A nyugalmas tárlatlátogatás után egy mozgalmas program várt ránk: a Gellért-hegy volt a cél. A felfelé vezető utat megtehetjük busszal, illetve gyalog. Jómagam a sétálást választottam. Felérve a hegyre megnéztük a szobrokat és a várost. Lefelé már mindenki busszal ment, mert együtt kellett odaérnünk az Ex-box kalandparkba. Megérkezésünkkel csapatunkat két részre osztották. Volt, aki falat mászott, trambulinozott, kosárlabdázott vagy éppen a kalandpályán bizonyított, de egy biztos: mindenki számára felejthetetlen élmény marad! A nap fáradalmaival és élményekkel tele indultunk haza.

A vasárnapot teljes egészében a fogadó családoknál töltöttük, akik igyekeztek izgalmas és érdekes helyekre vinni, hogy maradandó értékekkel térhessünk haza.

Hétfő reggel a fogadó diákokkal érkeztünk a templomba, ahol közösen énekeltünk egy dalt, majd rövid búcsúzkodás után kezdetét vette a hazautazás.

Utazásunkat a Magyar Köztársaság Határtalanul! programjának és a Schola Rivulina Alapítványnak köszönhetően tudtuk megvalósítani. A kiránduló csapat nevében köszönjük a támogatást!

Ködöböcz Csilla
Nagyberegi Református Líceum